

ชื่อเรื่อง : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น โดยใช้ YA-MODEL (Youth Agri Model) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โรงเรียนโนนกอภิวิทยา

ชื่อผู้วิจัย : นายสำเริง ทัดไทย

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการบริหารจัดการโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น (2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น โดยใช้ YA-MODEL (Youth Agri Model) (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ และ (4) ประเมินความพึงพอใจและความยั่งยืนของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โรงเรียนโนนกอภิวิทยา การวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู 43 คน นักเรียน 234 คน ผู้ปกครอง 234 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 11 คน ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ แบบประเมินรูปแบบ แบบประเมินผลก่อนและหลังการใช้รูปแบบ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสอบถามความยั่งยืน ซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่าง 0.80–1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.91–0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (Dependent t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก ขณะที่ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Skill) และด้านนวัตกรรมอย่างมีจิตสำนึก (Mindful Innovation) อยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด
2. รูปแบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ Youth Empowerment, Agriculture-based Learning, Mindful Innovation, Organic Environment, Development with Community, Entrepreneurial Skill และ Local Wisdom โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกองค์ประกอบ
4. ความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับความยั่งยืนของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบมีความเป็นระบบ สามารถดำเนินการได้จริงในบริบทของโรงเรียน และมีศักยภาพในการขยายผลสู่สถานศึกษาอื่นได้

สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนพอเพียงท้องถิ่นโดยใช้ YA-MODEL ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม มีประสิทธิผล และมีความยั่งยืน สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: โรงเรียนพอเพียงท้องถิ่น, YA-MODEL, Youth Agri Model, การพัฒนาที่ยั่งยืน, การบริหารสถานศึกษา

Title : The Development of a Local Sufficiency School Management Model Using the YA-MODEL (Youth Agri Model) for Sustainable Development at Nonkokwittaya School

Researcher Name : Mr. Samroeng Thatthai

Academic Year : 2024

Abstract

This research aimed to: (1) examine the current conditions, problems, and needs in managing a local sufficiency school; (2) develop a management model for a local sufficiency school using the YA-MODEL (Youth Agri Model); (3) investigate the effectiveness of the implemented model; and (4) evaluate stakeholders' satisfaction and the sustainability of the developed model for sustainable development at Nonkokwittaya School. The study employed a Research and Development (R&D) methodology. The sample consisted of 43 teachers, 234 students, 234 parents, and 11 members of the Basic Education School Board during the 2024 academic year. The research instruments included questionnaires on current conditions, problems, and needs; a model evaluation form; pre- and post-implementation assessment forms; a satisfaction questionnaire; and a sustainability assessment questionnaire. The instruments demonstrated strong content validity (IOC = 0.80–1.00), and the reliability coefficients ranged from 0.91 to 0.93. Data were analyzed using mean, standard deviation, and dependent samples t-test.

The findings revealed that:

1. The overall current condition was at a high level, while Entrepreneurial Skill and Mindful Innovation were at a moderate level and showed the highest level of developmental need.

2. The developed management model consisted of seven components: Youth Empowerment, Agriculture-based Learning, Mindful Innovation, Organic Environment, Development with Community, Entrepreneurial Skill, and Local Wisdom. The model was evaluated by experts as highly appropriate.

3. The post-implementation mean scores were significantly higher than the pre-implementation scores at the .05 level across all components.

4. Overall stakeholder satisfaction with the model was at the highest level, and the sustainability of the model was also at the highest level, indicating that the model is systematic, practically applicable within the school context, and has strong potential for scalability to other educational institutions.

In conclusion, the developed local sufficiency school management model using the YA-MODEL is appropriate, effective, and sustainable. It can serve as a practical framework for educational institutions seeking to align school management with the Sufficiency Economy Philosophy and sustainable development principles in a concrete and systematic manner.

Keywords: Local Sufficiency School, YA-MODEL, Youth Agri Model, Sustainable Development, Educational Management